

[Dohrmann]

Vedrørende arbejdstiden i øvrigt vil jeg godt sige, at det er ingen hemmelighed, at ikke ret mange lønmodtagere har råd til at give afkald på 5 timers løn om ugen. Der er heller ingen virksomheder, der har råd til at betale for 5 timer, de ikke får noget arbejde udført i. Derfor er der på nuværende tidspunkt slet ikke økonomisk dækning for den arbejdstidsforkortelse, man gør sig til talsmand og talskvinder for.

Der er også en anden ting, som fru Lilli Gyldenkilde var inde på, og det er deltidsarbejde. Her har vi også set nogle politiske partier, som voldsomt har angrebet de mennesker, som f.eks. kun har tid til at gå 4 timer ud på arbejdsmarkedet. Jeg synes, det er en fuldstændig vanvittig tanke. Det er da kun dejligt, at der er nogle, der vil gøre en indsats for samfundet ved at påtage sig et stykke deltidsarbejde. Det skal vi da alle sammen være glade for. Derfor vil det da være fuldstændig vanvittigt, hvis man vil forsøge – ikke alene fra visse organisationer, men også herindefra – at lægge det for had.

Vi vil gerne sige til regeringen, at vi mener faktisk, den hurtigst muligt bør indkalde begge arbejdsmarkedets parter og forklare dem, at af hensyn til betalingsbalancen, af hensyn til beskæftigelsen er der altså ikke råd til nogen arbejdstidsforkortelse i denne omgang. Regeringen skal også fortælle parterne, at lønstigninger, almindelige lønstigninger som sådanne, er der heller ikke råd til. Men samtidig skal regeringen forklare organisationerne, at de høje skatter, vi har for øjeblikket, stiger i hvert fald ikke, men dem agter regeringen at sætte ned.

Som jeg sagde i den korte bemærkning, jeg havde, er det fuldstændig vanvittigt, som omkostningsniveauet er steget inden for de sidste mange år, uden at lønmodtagerne reelt har fået noget ud af det. Resultatet af den politik, der er ført, ser vi altså i form af de mange, mange tusinde arbejdsløse.

Jeg er helt sikker på, at hvis et flertal herinde i folketinget vil stå bag regeringen i den politik, at man simpelt hen sagde, at nu drejer det sig for alt i verden om at holde omkostningsniveauet nede, lønfremgang gives gennem skattelettelser, så ville det medvirke til, at vi ville se en investeringslyst, som vi ikke har set i mange, mange år. Det vil så igen give langt, langt flere arbejdspladser. Og ydermere kunne de varer, der derved blev

produceret, give penge, som vi kunne bruge til at tilbagebetale den store gæld, vi har til udlandet. Det ville være den rigtige politik. Derfor håber jeg, at regeringen snarest muligt indkalder parterne og tager en fornuftig snak med dem. Selv inden for de mest rabiate fagbevægelser findes der trods alt folk, som hvad angår beskæftigelse og omkostningsforhold og lignende er langt, langt enige i de tanker, jeg her gør mig til talsmand for.

Det vil simpelt hen være det eneste rigtige, at regeringen så hurtigt som muligt får søgt at forklare arbejdsmarkedets parter, at det er den linje, man agter at køre herindefra. Det vil gavne alle, uanset hvilket politisk tilhørsforhold de i øvrigt har.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Tre ting. Hvis man kørte videre med den argumentation, hr. Dohrmann her kommer med, svarer det til, at man skulle sætte arbejdstiden op til 72 timer igen. For vi har hørt akkurat de samme udsagn, akkurat den samme argumentation, hver eneste gang der her i landet har været tale om, at nu skulle vi have arbejdstiden sat ned, helt tilbage fra da man havde 72 timers arbejdsuge. Der er intet nyt under solen.

Når hr. Dohrmann her siger, at selv blandt rabiate fagforeningsfolk – jeg ved ikke rigtig, hvad det er for nogle – er der folk, som er fornuftige nok til, at de godt kan se, det er rigtigt, hvad hr. Dohrmann siger, så må jeg sige, at det tror jeg simpelt hen ikke på. Jeg kunne godt tænke mig at få det bevist, at der overhovedet skulle være nogen, som sidder i en interesseorganisation og skal varetage denne interesseorganisations medlemmers tarv, som på nogen måde kan være enige i det, som hr. Dohrmann stod her og sagde om en arbejdstidsnedsættelse. Det lader sig ikke gøre.

Hr. Dohrmann klandrede bl.a. mig ved navns nævnelse for at tale ondt om deltidsarbejdende. Nej, hr. Dohrmann, jeg lagde vægt på – hr. Dohrmann kan komme ned og se det i mit manuskript dernede – forståelse for de mennesker, og her er der tale om kvinder, som ikke kan klare både at gå på arbejde og have et dobbeltarbejde ved, at de skal klare det hele derhjemme med børn og det hele, og